FRA SAN FRANCISCO *til Sankt Hanshaugen*

Casper og Lexie Mork-Ulnes' flyttelass besto av store vyer og enda større møbler.

TEKST: **NIKLAS HART** FOTO: **ESPEN GRØNLI**

Dyrker det kreative. Både Casper og Lexie utfolder sine kreative ferdigheter på hjemmebane så vel som på jobben. I bakgrunnen skimtes et maleri av Caspers mor Randi Mork Ulnes

Fra USA. Skinnsofaen designet av Florence Knoll på 50-tallet er et amerikansk møbelikon. Familien tilbringer imidlertid mer tid på det lune ullteppet fra West Elm i San Francisco. Maleriet er signert Randi Mork Ulnes. Taklampen er Non Random fra Moooi.

Gjenbrukt tømmer. En planke fra Buka Hardwoods hviler på noen bokstabler og fungerer fint som salongbord.

HVEM? Norske Casper er arkitekt og amerikanske Lexie Mork-Ulnes er interiør- og møbeldesigner. Casper er partner i firmaet SFOSL, mens Lexie jobber frilans. Sammen har de to barn, Lucia (6) og Dagfinn (4) pluss labradoren Milo.

HVA? Leilighet i bygård fra 1890-tallet på St. Hanshaugen i Oslo.

HVORFOR? Spesialtilpassede løsninger og originale møbler gjør boligen til et både effektivt og personlig hjem.

Wow, så stort det er her, pleier folk å si til Casper og Lexie når de entrer leiligheten på St. Hanshaugen.

– For oss føles det ikke helt slik, men til Norge å være er nok ikke leiligheten så liten, innrømmer Casper.

Etter å ha bodd i USA i en årrekke, har paret vent seg til andre forhold; 130 kvadratmeter tilsier lav wow-faktor. Men det var ikke den høyst relative knappheten på plass som skulle bli utfordringen da de flyttet inn i en nedstrippet leiligheten ved foten av St. Hanshaugen.

– Vi var bekymret for lyset, eller mer presist, mangelen på lys, sier Casper.

Vi befinner oss i en høy førsteetasje i en klassisk 1890-tallsbygård, med store vinduer, stor takhøyde, stukkatur og det hele. Til tross for luftigheten, er lysforholdene svake, i hvert fall sammenlignet med lysforholdene i parets forrige bolig – i San Francisco, og i hvert fall midtvinters.

Dagslyset faller inn fra én side, og mye av vesthimmelen blokkeres av en lang, høyreist mursteinsgård. Bekymringen var reell nok.

– Det var utelukket å sette inn downlights. Vi ønsket ikke å senke himlingen. Den var jo én av grunnene til at vi valgte akkurat denne leiligheten, sier Casper.

Lyset måtte påkalles på andre måter.

Lyse flater og internvinduer

Det første grepet er konvensjonelt; hvite vegger og hvitpigmenterte gulv, parret med kraftige, veggmonterte lamper som sender ›

Nyanser av blått. Alle dørene som vender inn mot entreen er malt i ulike nyanser av blått. Gulvteppet fra Ikea står for den klareste blåfargen. Slik har familien skapt lyse rom og samtidig brakt inn farger. Skohyllen er laget av en furuplanke fra familiens skog utenfor Ski.

Eklektisk arbeidshjørne. Lexies hjemmekontor består av et antikt konsollbord, en blåmalt Cherner Chair og en furulampe fra Muuto.

lyset både opp og ned, og ikke i synet på deg. Casper er ikke arkitekt for ingenting, og fant løsninger som ligger utenfor standarden.

For å øke lysinnfallet og strekke siktlinjene, er det satt inn glass mellom barnerommet og de to badene, pluss en frostet vindusrute mellom kjøkken og soverom.

– The trick is to borrow space from another room.

Casper snakker norsk, men fort glir over på engelsk når det dreier seg om fag.

Rommenes størrelse er uendret, men de føles mer rommelige, nettopp fordi dagslyset kommer inn fra flere sider, og fordi blikket ledes lenger enn før. Grepet er nært beslektet med en annen av Caspers kjepphester. Og dermed glir vi over til engelsk igjen:

– The most sustainable square meter, is the square meter you don't build.

For Casper handler bærekraftig arkitektur om å utnytte plassen og materialene best mulig. Det gjelder også i en byleilighet.

Over seg på smarte grep

Hos Casper og Lexie blir jobb og fritid en salig røre. Hva får dem til å gyve løs på et oppussingsprosjekt, etter nettopp å ha brukt sju år på å renovere San Francisco-leiligheten de bodde i?

– Vi trenger å være i prosess. På hjemmebane kan vi tillate oss å eksperimentere mer, og det gir nyttige erfaringer vi kan ta med oss i jobbsammenheng, sier de to.

Nå er leiligheten ferdig. Ting er på plass, i hvert fall for en stund.

– Leiligheten fungerer bra i den fasen vi er i nå, men det er ikke sikkert vi skal bo her så lenge, sier Casper.

Så hvordan skape et hjem når man ikke planlegger å slå rot?

– Når tidshorisonten er uforutsigbar, er det desto viktigere at vi føler oss hjemme der vi bor. Derfor har vi tatt med alle våre egne saker, store og små, fra vårt forrige hjem.

Casper og Lexies møbler finner du hverken i møbelkatalogene eller i butikken på hjørnet. Sofabordet består av en nesten to meter lang planke som balanserer på en rekke bokstabler. En lignende løsning finner vi i entreen, der en enda lengre furuplanke fungerer som sittebenk og skohylle. Flere av de rauseste møblene, som den franske mahognibenken i den første stuen og det engelske spisebordet på kjøkkenet, stammer fra antikvitetshandelen til Lexies mor.

I dette hjemmet er møblene så mye mer enn bare boutstyr. Sammen med de spesielle grepene paret har gjort i leiligheten, blir møblene eksplisitte markører for hva som er hjemme. Hos Casper og Lexie er det ingen plass for skiltet «Home Sweet Home». □ ›

«VI VILLE HA DET LYSEST MULIG OG SAMTIDIG OMGI OSS MED FARGER»

Casper Mork-Ulnes

Fra barokken. Virkemidlet enfilade er fra den barokke arkitekturen. og referer til en rekke av rom med dører plassert langs en akse, slik at man uhindret kan se gjennom alle. Her ser vi fra tv-stuen, gjennom oppholdsstuen, og inn på kjøkkenet.

Hjemmelaget. Kjøkkeninnredningen er laget av Casper, Lexie og hennes bror. Frontene består av kryssfiner, mens skrogene for det meste er fra Ikea. Det spesialtilpassede kjøkkenet utgjør et moderne element i det klassiske skallet, og utnytter i tillegg plassen maksimalt. Benkeplaten er i marmor, vegglampen er fra Expo Nova.

«DEN MEST BÆREKRAFTIGE KVADRATMETEREN ER KVADRATMETEREN MAN IKKE BYGGER» **Casper Mork-Ulnes**

Sosialt sentrum. Mesteparten av hjemmelivet foregår på kjøkken, rundt det gamle, engelske trebordet som er laget av enda eldre dører. Eames-stolene er vintage, fra den tiden de ble produsert i glassfiber.

Originalt oppheng. En original valgkampplakat fra garasjen i San Francisco fungerer både som dekorasjon og som en hyllest til en ualminnelig president.

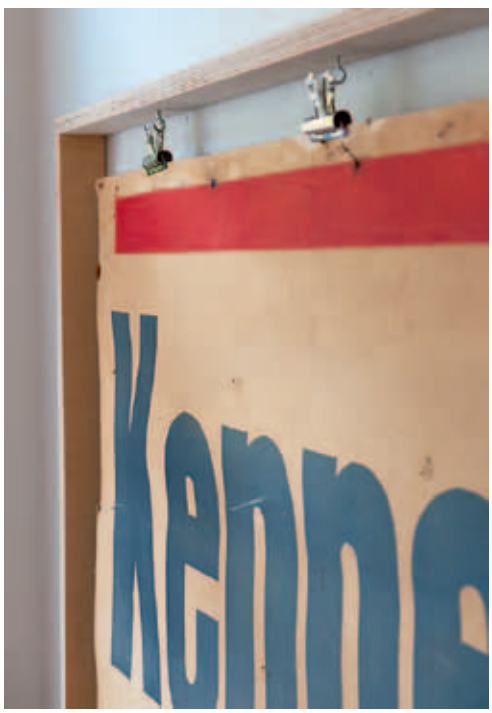

Private og offentlige soner

Planløsningen er flikket om på, og oppleves nå som et slags luftig sneglehus som går innover og innover i spiral. Den første sonen består av entré, gjesterom og bad pluss vaskerom. Dørene inn til stuene står for det meste åpne, men kan lukkes ved behov. Slik kan familien ha overnattingsgjester på besøk samtidig som behovet for privatliv ivaretas – for begge parter. De to stuene og kjøkkenet blir en slags halvoffentlig sone. Innerst i «sneglehuset» finner vi soverom, barnerom og et bad til. Dette er familiens privatsone.

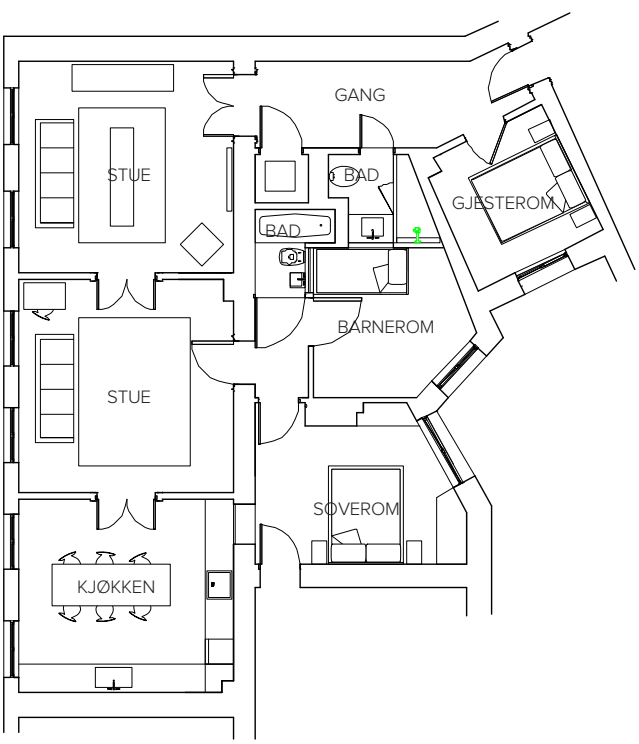

Mer marmor. Hovedbadet er rett og slett trangt, men takket være ekstra lysinnfall og utstrakt bruk av marmorkledning, oppleves det like fullt som lyst og elegant.

To internvinduer. De to vinduene på barnerommet bidrar til at begge badene blir forsynt med en anelse dagslys. Den enorme døren inn mot badet er spesialtilpasset, og fungerer som en mobil vegg i rommet.

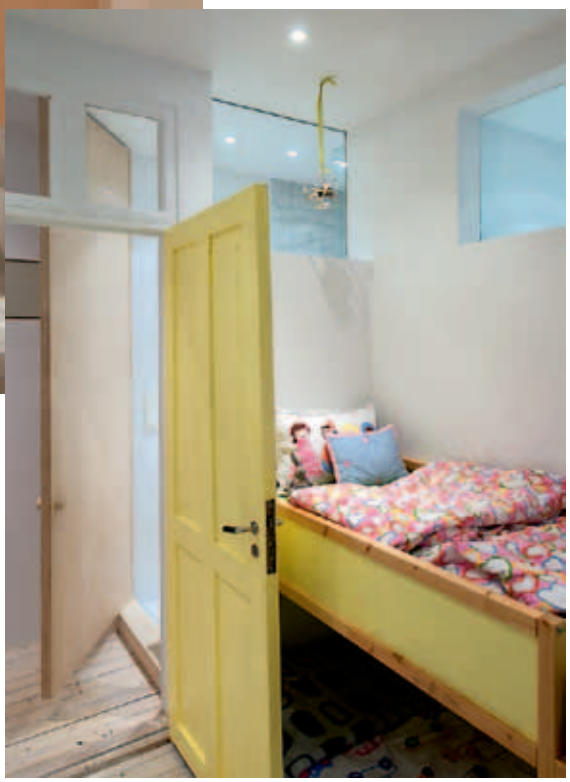

«TRIKSET ER Å LÅNE PLASS FRA ET ANNET ROM»

Casper Mork-Ulnes